

Право.иа. 2015. № 2. С. 70–75.

10. Василяка О. К. Родовий об'єкт господарських злочинів: дискусійні питання. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право».* 2016. № 41. Т. 2. С. 110–112.

Виріжок Вікторія Дмитрівна
курсант 4 курсу факультету
для підготовки фахівців для
підрозділів стратегічних
розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:
Юр'єв Денис Сергійович
викладач кафедри, підполковник
поліції

БОРОТЬБА З КОРУПЦІЄЮ ЯК ОДИН ІЗ НАПРЯМКІВ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Корупція – одне із найпоширеніших суспільних явищ в Україні, що гальмує загальний розвиток як і економіки, так й інших сфер життя. Активна державна політика Президента України а Уряду загалом щодо боротьби з корупційному проявами знаходить свій прояв на законодавчому рівні: затвердження планів заходів з боротьби та протидії корупції, створення та реорганізації вже існуючих органів з протидії та запобігання корупції. Ключову роль у цьому процесі відведено органам виконавчої влади, які мають відповідні повноваження: діяльність Національної поліції України. Метою нашого дослідження є прослідкувати та визначити місце та роль Національної поліції, як одного з спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції, та здійснити відповідний аналіз законодавчих положень, щодо встановлення значення його функціонування.

Дослідженням питань протидії корупції та її суб'єктів займалося коло як вітчизняних, так і зарубіжних вчених, зокрема, такі як О.М. Бандурко М.І.Мельник, В.О. Шамрай, О.М. Охотнікова, В.А. Завгородній, М.В. Руденко

та ін., а також діяльність деяких громадських організацій має на мети вивчення та аналіз сучасного стану корупції у суспільстві[3, с. 189].

Звертаючись до законодавчої бази: антикорупційної програми Національної поліції України, знаходимо логічне підтвердження повноважень поліції, щодо реалізації державну політику у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. Так, через діяльність Національної поліції: створення та реалізацію превентивних антикорупційних механізмів, усунення наслідків можливих корупційних правопорушень та виявлення корупційних ризиків, що виникають при такій реалізації.

Так, за даними «Transparency International – Україна», міжнародної організації, яка визначила місце України за індексом сприйняття корупції – 120 місце серед 180 країн світу (з результатом у 32 бали), у порівнянні з 2017 роком – 32 бали та 130 місце, відбулися суттєві зрушення у антикорупційних заходах та організації протидії корупції[2].

В свою чергу, К. В. Тутітоною та Ф.О. Кіріленко, у своєму дослідженні вказують на наступні факти: в період 2011 – 2016 роки (до проведення загально-державних заходів, щодо системної боротьби) корупційні злочини – в середньому 1463 було виявлено саме органами внутрішніх справ. За статистичними даними У 2016 році Національна поліція лідирує серед органів системи МВС України у виявленні таких злочинів (близько 1115), зокрема, наступне місце посідаю Служба безпеки України – 503, НАБУ – 328, прокуратура України -196 та податкова міліція України – 46[4, с. 156, 159].

Також науковцями розглядається питання протидії корупції у двох формах: зовнішня та внутрішньоорганізаційна форма діяльності Національної поліції. С. Шатровим, був проведений відповідний аналіз ЗУ «Про Національну поліцію» щодо протидії корупційним проявам та окреслено основні положення останньої, тобто правоохоронці повинні забезпечувати антикорупційну політику не тільки у суспільних відносинах, а й у внутрішній професійній діяльності: наприклад, за п. 9 ч. 8 ст. 51, до члена поліцейської комісії

застосовуються заходи адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією[5, с. 224]. Станом на 2016 рік серед посадових осіб, найбільша кількість притягнутих до кримінальної відповідальності за корупційні правопорушення є саме працівники органів внутрішніх справ – 268. З цією метою антикорупційною програмою на 2019 рік започатковано проведення такого внутрівідомчого антикорупційного заходу «Поліція без корупції, про що не варто забувати» та заплановані інші заходи щодо запобігання та протидії корупції у сфері діяльності НПУ у 2019-2021 рр.[1]

Таким чином, вбачаємо вагоме місце Національної поліції України, як одного з спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії та запобігання корупції та необхідність вдосконалення її діяльності з відповідністю до міжнародних стандартів та практики, аби зайняти гідне становище на світовій арені та носити почесне звання європейської правової держави.

Список використаних джерел:

1. Антикорупційна програма Національної поліції України на 2019-2021 роки: наказ Національної поліції України від 20 березня 2019 року №246. URL: <https://nazk.gov.ua/wp-content/uploads/2019/05/Natsionalna-politsiya-Ukrayiny-27.03.2019.pdf> (дата звернення 21.02.2021).

2. Індекс сприйняття корупції-2018: веб-сайт. URL: <https://ti-ukraine.org/research/indeks-spryjnyattya-koruptsiyi-2018/> (дата звернення 21.02.2021)

3. Руденко М. В., Мельник О. В. Нові державні органи у сфері запобігання корупції: спроби аналізу функціонального призначення та взаємозв'язків. Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія : Право. вип. 20. Харків, 2015. 283 с.

4. Тітуніна К.В., Кіріленко Ф. О. Боротьба Національної поліції з корупцією в Україні. Правовий часопис Донбасу: зб. наук. ст. № 2 (60). Кривий Ріг, 2017. 198 с.

5. Шатрава С. Місце та особливості функціонування органів Національної поліції України в системі суб'єктів протидії корупції. *Visegrad Journal on Human Rights*: наук. видан. Вип. №4/1. Словацька республіка, 2016. 244 с.

Дворниченко Дар'я Русланівна,
здобувач вищої освіти
спеціальності 076 Підприємництво, торгівля та біржова діяльність
Смирнова Тетяна Анатоліївна,
старший викладач
кафедри маркетингу та міжнародного менеджменту
Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

РОЛЬ ВНУТРІШНІХ КОМУНІКАЦІЙ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ

Більша частина професійних кадрових ресурсів, які втягнені в бізнес-процеси, втілюють безперервні ринкові контакти і діляться різноманітними обсягами інформації. Тож характеристика внутрішніх зв'язків на підприємстві відображає собою досить важливе значення для організації ведення бізнесу і вироблення міцної відповідної атмосфери всередині підприємства.

Внутрішні комунікації відображають систему регулювання по обміну інформаційними шляхами безпосередньо всередині компанії: по-перше, на рівні керівництва (вертикальні комунікації), по-друге, між її структурними частинами (горизонтальні комунікації) [1].

Роль найголовнішої цілі внутрішньої комунікації надається формуванню та підтримці на досить високому суб'єктивному рівні привабливий образ компанії і виховуванню в оточенні співпрацівників доволі значний потенціал корпоративного духу. Усі підлеглі мають знати про подій та рішення, які відносяться до виконання праці усіх підрозділів. Передусім глибоко важливі прийнятні внутрішні комунікації під час кризи, коли необхідно, щоб кожен співпрацівник не тільки виконував доручення від керівника та підкорявся інструкції, а також мав змогу приймати рішення незалежно від чого-небудь, враховуючи всю ситуацію і користь для усього бізнесу. Внутрішня комунікація